

Sygn. akt VII Kp 80/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Magdalena Banasiuk

Protokolant st.sekr. sąd.Ignacy Symanowicz

Przy udziale Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2015 r. na posiedzeniu

w sprawie zażalenia pełnomocnika (...) Sp. z o.o. na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Siedlcach z dnia 25 lutego 2015 r. o zatwierdzeniu zatrzymania rzeczy

na podstawie art. 437 § 1 kpk, art. 329 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks

postanawia:

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2015r. Prokurator Rejonowy w Siedlcach zatwierdził dokonane w dniu 19 lutego 2015r. w S., przy ulicy (...) w lokalu (...) zatrzymanie od S. C. automatu do gry H. (...) o numerze fabrycznym (...) środków pieniężnych w łącznej kwocie 10 zł stanowiących wygraną z tego automatu oraz umowy najmu powierzchni użytkowej nr (...) z dnia 18.12.2014 r. zawartej pomiędzy (...) Sklep (...), a (...) Sp. z o.o. z/s we W..

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł pełnomocnik (...) Sp. z o.o. z/s we W. zarzucając mu:

1. zatwierdzenie zatrzymania automatu do gier stanowiącego własność (...) sp. z o.o. pomimo bezskuteczności przepisów współtworzących w realiach niniejszej sprawy zestawu znamion czynu zabronionego z art.107 § 1 kks, uwzględniając blankietowy charakter tego przepisu karnego (jak również blankietowy charakter art.3 ustawy o grach hazardowych) oraz konieczność jego wypełnienia w drodze zastosowania art.14 ust.1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych i subsydiarnego względem niego art.6 ust.1 ustawy o grach hazardowych, które jako nienotyfikowane przepisy techniczne, w braku przekazania Komisji Europejskiej projektu ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art.8 ust.1 dyrektywy nr 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 2 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, nie mogą być zastosowane w tej sprawie, co stanowi inną okoliczność wyłączającą ściganie, potwierdzoną wiążącą wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, dokonaną wyrokiem z dnia 19 lipca 2012 r. w sprawach połączonych C-213, C-214 i C-217/11 (FORTUNA i inni) oraz wcześniejszym wyrokiem z dnia 26 października 2006 r. w sprawie C-65/05 (Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej) oraz wyklucza zatrzymanie w/w rzeczy jako stanowiących dowód w sprawie, która nie powinna być w ogóle prowadzona,
2. obrazę przepisów prawa procesowego, w postaci art. 217 § 1 k.p.k., art. 220 § 3 k.p.k. w zw. z art.308 § 1 kpk, mających wpływ na treść zaskarżonego postanowienia, poprzez błędne przyjęcie, że w niniejszej sprawie zachodził wypadek niecierpiący zwłoki, uzasadniający przeprowadzenie czynności w niezbędnym zakresie i w ich granicach oraz art.217 § 1 i 4 kpk w zw. z art.230 § 2 kpk poprzez bezzasadne wydanie zaskarżonego postanowienia w sytuacji braku istnienia jakiegokolwiek przesłanki pozwalającej stwierdzić, iż zatrzymane przedmioty stanowiły dowody uzasadniające

podejrzenie popełnienia przestępstwa, w sytuacji bezskuteczności zakazu urządzania gier na automatach poza kasynem, co nie pozwala na stwierdzenie istnienia podejrzenia popełnienia przestępstwa, jako wymaganej przesłanki prawnej dla dokonania zatrzymania rzeczy i uzasadnia ich natychmiastowy zwrot jako oczywiście zbędnych dla postępowania.

Wskazując na powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w zaskarżonej części i niezwłoczne nakazanie zwrotu skarżącej zatrzymanego automatu do gier, jako osobie uprawnionej.

Zastępca Prokuratora Rejonowego w Siedlcach, nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia wniósł o jego nieuwzględnienie i utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

Zażalenie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż po kontroli pracowników Urzędu Celnego w S. dokonano zatrzymania urządzeń, które niewątpliwie służyły do gry. W ocenie Sądu, zważywszy na okoliczności kontroli oraz treść zeznań S. C., zasadnym było podjęcie decyzji o zatrzymaniu przedmiotów wymienionych w postanowieniu. Nie bez znaczenia było to, że w trakcie kontroli nie okazano koncesji na prowadzenie kasyna gry, ani też regulaminów dotyczących urządzania gier. Tak więc i zdaniem Sądu, twierdzenie skarżącego jakoby w tej sytuacji nie zachodził „wypadek niecierpiący zwłoki” nie znajduje uzasadnienia, zważywszy na treść art. 107 § 1 kks. W zaistniałej sytuacji, nieodzownym było zabezpieczenie w/w urządzeń dla potrzeb postępowania, bo ich pozostawienie pod opieką posiadacza nie gwarantowało nieingerencji w ich oprogramowanie, do czasu poddania badaniu przez biegłego.

Sąd Rejonowy w pełni zaakceptował stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia 28 listopada 2013r (sygn.. I KZP 15/13), w którym Sąd ten odniósł się do dyrektywy nr 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w kontekście stosowania przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009r o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201,poz.154). Z orzeczenia tego jasno wynikało, iż do czasu zainicjowania kontroli lub podjęcia przez Trybunał Konstytucyjny stosownego rozstrzygnięcia w kwestii ewentualnego naruszenia trybu ustawodawczego, brak jest podstaw do odmowy stosowania przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (analogicznie w postanowieniu z dnia 20.08.2014r sygn. akt. IV KK 69/14).

Tymczasem Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie, w dniu 11 marca 2015r. rozpatrując pytania prawne Naczelnego Sądu Administracyjnego i Sądu Rejonowego w Gdańsku, uznał nowelizację ustawy hazardowej za zgodną z Konstytucją.

Zauważyć należy, że uzasadnienie zaskarżonego postanowienia sporządzone zostało w sposób ogólnikowy. Jednakże nie uniemożliwia to kontrolę merytoryczną orzeczenia, bowiem okoliczności faktyczne oraz podstawa prawna decyzji zostały wskazane a przez to i ocena zasadności jej wydania, w kontekście zebranych dotychczas dowodów jest możliwa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji.